

[BELICZKA *sb f*

A sg b(e)liczkę.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od nie zaświadczonego u nas „belica”; kawałek drewna, deszczulka: Gdyby itawiał ná ptáká/ tedy małz mieć drewienká takim łpołobem iáko wyższey łyłzyłz do łznurá/ álbo też y beliczkę położyć ná mięsie na krzyż CygMysł E4.

Cf BALECZKA

KN